

directives imposent-elles au juge national, appelé à statuer sur une demande d'injonction à l'égard d'un intermédiaire dont les services sont utilisés par un tiers pour porter atteinte à un droit d'auteur, d'appliquer le principe de proportionnalité lorsqu'il est amené à se pronon-

cer sur l'efficacité et l'effet dissuasif de la mesure demandée?''.

Grégory Sorreaux
Avocat Simont Braun

6. INSOLVENTIE/INSOLVABILITÉ

Rechtspraak/ Jurisprudence

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL BRUSSEL
13 JANUARI 2010

INSOLVENTIE

Faillissement – Rechten van de schuldeisers – Schulden van of in de boedel

OVAM/De Ridder q.q.

De rechtbank diende zich uit te spreken over de vraag of de kosten gemaakt tijdens het faillissement voor de ambtshalve verwijdering door OVAM van de inbreukmakende afvalstoffen die zich op de bedrijfsterreinen van de gefailleerde bevinden, een schuld van of in de boedel is.

Ingevolge het faillissement en zijn aanstelling als curator werd aan verweerder *q.q.* het beheer van het vermogen van de gefailleerde toevertrouwd. Zodoende had verweerder *q.q.* het beheer van alle activa waarvan de gefailleerde eigenaar was, en ten dezen een te grote hoeveelheid niet vergunde autobanden die zich op het terrein bevonden. De omstandigheid dat verweerder *q.q.* de exploitatie niet verder gezet heeft, doet hieraan geen afbreuk.

De rechtbank maakt in deze toepassing van het arrest van het Hof van Cassatie van 7 maart 2002 waarin wordt geoordeeld dat niet alleen de schulden die na het faillissement zijn ontstaan en die door de curator worden aangegaan als beheerder van de boedel, ten laste van de faillissementsboedel komen maar dat ook de schulden, ontstaan door handelingen die de curator voor dit beheer diende te stellen maar niet gesteld heeft als een schuld van de boedel gekwalificeerd kunnen worden, en besluit derhalve dat de curator heeft nagelaten de wettelijke reglementering tot sanering nodig tot het waarborgen van de openbare veiligheid na te komen en dat de kosten die hieruit voortvloeien te beschouwen zijn als schuld van de boedel.

HOF VAN BEROEP GENT (7DE K.) 25 JANUARI
2010

INSOLVENTIE

Faillissement – Rechten van de schuldeisers – Compensatie

Aff.: AR 2009/AR/1006

In zijn arrest spreekt het hof zich uit over de vraag of het mogelijk is een schuldvordering uit hoofde van het niet verder uitvoeren van een aannemingsovereenkomst tengevolge van een beslissing van de curator op grond van artikel 46 Faill.W., kan worden gecompenseerd met een schuldvordering op de gefailleerde ten titel van uitstaande facturen die dateren van voor de faillissementsdatum.

Het hof herneemt vooreerst het algemeen principe dat na faillissement schuldvergelijking tussen de schulden en de schuldvorderingen van de gefailleerde in beginsel niet tegenwepelijk is aan de boedel. Dit verbod op schuldvergelijking na faillissement brengt in beginsel mee dat de schuldenaar/niet-gefaillende zijn schuld volledig moet voldoen aan de boedel, terwijl zijn schuldvordering wordt onderworpen aan de paritasregel.

Als uitzondering op dit uitgangspunt is schuldvergelijking ná faillissement – zelfs indien alle voorwaarden voor wettelijke compensatie vóór faillissement niet vervuld waren – nog mogelijk wanneer de wederzijdse vorderingen, die ontstaan zijn vóór de samenloop, een nauwe band vertonen of verknocht zijn.

In casu bestaat tussen partijen geen discussie over het feit dat beide schuldvorderingen een nauwe band vertonen, doch het hof is van oordeel dat niet kan worden aangenomen dat beide schuldvorderingen ontstaan zijn vóór de samenloop.

De schuldvordering met betrekking tot de schade waarvoor vergoeding wordt nagestreefd is slechts ontstaan door de beslissing van de curator – hetzij ná het faillissement – waardoor deze schuldvordering niet aan de ante-